

gang fra de 2 pCt. til for at frembringe en forøget Skattebyrde; det er jo i Virkeligheden saaledes, som ogsaa den ærede Ordfører sagde, da han gennemgik, hvorledes Forholdet vilde blive, hvis Kjøbenhavns Kommune blev ved med de 2 pCt., naturligvis ganske smaa Beløb, som det her drejer sig om, men det betydningsfulde ved det, man her tilstræber ved, at man vil vedtage de to direkte Skattelove alene, er dette, at man kommer til at lukke af for en Gennemførelse af en Toldlov, og det vil gaa saaledes, at det Haab, hvormed en stor Del af Befolkningen har set hen til Rigsdagens Forhandlinger om en Lettelse gennem den samlede Skattereform, vil være tilintetgjort. Jeg skal ikke — det foreligger jo ikke — komme ind paa de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem for Aalborg Amts 3dje Valgkreds (J. H. Jensen) med Hensyn til Muligheden eller Umuligheden af, at man eventuelt i Fremtiden vil gaa ind paa en Brændevinskatt som Kompensation for Nedsættelse paa Toldloven. Det ærede Medlem udtalte sig om den Ting frem og tilbage, og af Udtalelser fra det ærede Flertals Side har man snarest faaet en Tilkendegivelse af, at dertil vil man ikke benytte Brændevinsloven. Men ved denne Tilføjelse, som i Aar er kommen fra det ærede Flertals Side, kommer man — og det finder jeg for mit Vedkommende er det uheldige — til at udelukke den Mulighed at kunne anvende Indkomst- og Formueskatten delvis til en Lettelse af Byrderne ved de indirekte Skatter. Der er jo ærede Medlemmer, som mene, at dette at nedsætte Tolden paa Forbrugsartikler og samtidig lægge en forhøjet Skat paa Brændevin i og for sig er en fornuftig og rimelig Foranstaltning, og jeg kan ogsaa for en stor Del slutte mig til denne Betragtning. Men jeg vilde dog anse en Skattereform, saaledes at man tager en stor Del af Brændevinskatten til sociale Reforme, og en Del af Brændevinskatten og en Del af Formue- og Indkomstskatten til at lette Tolden paa Forbrugsartikler, for at være en overordentlig heldig Foranstaltning, saaledes at de forøgede Byrder, som den mindre velstillede kommer til at bære ved en Indkomst- og Formueskat — naturligvis navnlig ved Indtægtsskatten — bleve lettede ved, at der paa den ene Side kommer sociale Reforme, som ere til Gavn for de smaatstillede i Samfundet, og paa den anden Side en Lettelse i Toldskattens Byrder. Det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) har forleden og gentagne Gange udtalt, at Told-

loven var den vigtigste af Skattelovene, hvorimod han og flere andre i alle Partier have udtalt, at de direkte Skattelove vilde blive en Skuffelse. Dette har sikkert ogsaa den ærede Ordfører været paa det rene med, og det er naturligvis derfor at det ærede Flertal har foretaget denne Tilføjelse til Loven om, hvorledes man skal forholde sig, hvis Indkomst- og Formueskatten indbringer mere, end der er nødvendigt til Dækning af Tabet ved Overførelsen. Derved har man altsaa søgt at undgaa Skuffelsen, og det kan jo ikke nægtes, at for Hartkornet er derved Loven bleven forbedret, men de store Goder, som man har ventet sig, og som særlig det ærede Medlem for Æbeltoft har ventet sig af Toldloven, komme vi til at sige Farvel til, naar man paa denne Maade baandlægger det eventuelle Overskud af Formue- og Indkomstskatten. Det er dette Princip, jeg har noget imod, og jeg tror heller ikke den ærede Ordfører og ligeledes det ærede Medlem for Aalborg Amts 3dje Valgkreds (J. H. Jensen) har Ret i deres Udtalelser med Hensyn til Toldsagen over for Landstinget. Man siger, at vi ikke have fundet en tilstrækkelig imødekommende Handling i Landstinget, men man maa jo huske paa, at Modsætningen er den, at man i store Dele af Landstinget egentlig ønsker at forøge Beskyttelsen, hvorimod man her i Tinget ønsker at gaa til en Nedsættelse af Beskyttelsen. Man maa altsaa gaa ud fra den nugældende Toldlov, og som det ogsaa blev fremhævet forleden af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich), man maa gaa ud fra, hvad man har, og hvad Ønskerne ere paa begge Sider. Og nu kan det jo ikke nægtes, at Landstingets Stilling til Toldloven i Øjeblikket er den, at man er gaaet ned i Beskyttelsen, Folketinget er ganske vist gaaet betydeligt længere ned i Beskyttelsen, men Landstinget har foruden, at det er gaaet ned i Beskyttelsen, tillige erklæret sig villigt til at gaa endnu et Trin for at imødekomme Folketingets Ønsker. Naar der er en saadan Forhandlingsvenlighed til Stede fra det andet Tings Side, forekommer det mig ikke, at de Argumenter eller de Paastande, som det ærede Medlem fremførte om Grundene til, at man foreløbig opgiver Toldloven, virkelig kunne staa deres Prøve. Det ærede Medlem har sikkert heller ikke Ret i, at Byrepræsentanterne al Tid stillede sig saaledes, at naar der virkelig blev Tale om at skride fra Ord til Handling, gik de ikke med, det er ikke Tilfældet, det har ikke vist sig tid-